

kunne vi ogsaa fra vor Side være med til at betræde denne Vej, men at vi saa bestemt som muligt maa fastholde, at man under de videre Forhandlinger i Udvalget gør Skel imellem det frikirkelige og det folkekirkelige Standpunkt, der ikke kunne forenes, og at man lovgiver virkelig folkekirkeligt, det vil sige, fastsætter objektive Valgbetingelser, anerkender dem som Medlemmer af Folkekirken, der ere Medlemmer af Folkekirken, og ikke begynder at prøve paa at sondre en vis Klasse Medborgere ud, som ikke ere saa gode, som de skulle være. Det kommer ikke Staten eller Lovgivningen ved, selv om det er en Ting, der kan være udmærket under frikirkelige Tilstande, hvor Menighederne kunne indrette sig som de ville. Staten og Lovgivningsmagten har intet med Borgernes religiøse Standpunkt at gøre, enhver, der staar som Medlem af Folkekirken, er Medlem af Folkekirken. Stillingen er jo den, at endogsaa bestemte Fritænkere kunne have betydelig Interesse af at staa i Folkekirken, og det kan man heller ikke bebrejde dem. Saa længe vi have konfessionel Folkeundervisning, kunne ogsaa Fritænkere have den største Interesse af at have en vis Indflydelse paa Folkekirken og dens Styrelse. I dette Lovforslag er der f. Eks. Tale om autoriserede Bibelhistoriers Indførelse i Skolerne og om, at Menighedsraadene faa Indflydelse derpaa. Det kan for Fritænkere, i hvert Tilfælde for Rationalister, have en ikke ringe Betydning at have Indflydelse paa, at de Bibelhistorier, der indføres i Skolerne, ikke blive alt for gammeldags ortodokse. Og saa er der jo dette store Mellemlag, der staar imellem det rene Fritænkeri og den dogmatiske Tro i gammeldags Forstand i en uendelig Række af Overgangsformer: Fritænkere, Panteister, Rationalister o. s. v. mere eller mindre kristelige, indtil vi naa oppaa den evangelisk-lutherske Grund i snevrere Forstand, hvor den ene kirkelige Retning udelukker og anerkender den ene som Kristen og den anden ikke o. s. v. i en uoverskuelig Række af Afskygninger. Vi kunne ikke fra Statens eller Lovgivningsmagts Side give os til at sondre mellem dem eller sætte Skel imellem dem, vi maa anerkende alle dem, der staa paa Folketællings-

listen som Medlemmer af Folkekirken, som Medlemmer af Folkekirken, og paa dette Grundlag ville vi fra vor Side være med til at lovgive om disse Forhold.

Dinesen: Ja, ganske til Klokken 4 vil jeg ikke love at blive færdig, skønt det er min Hensigt at udtale mig meget kort. For saa vidt de tre ærede Medlemmer, der først havde Ordet i Dag, udtalte Tak og Anerkendelse til den ærede Kultusminister, fordi han havde forelagt disse Lovforslag, saa skal jeg ogsaa udtale, at jeg kan slutte mig til denne Tak og Anerkendelse, idet jeg kan anbefale Støtte og Fremme af de tre af ham forelagte Lovforslag. Det fjerde vil jeg ikke saaledes kunne yde min Støtte. Jeg skal nu kortelig tillade mig at omtale de forskellige Forslag. Jeg anser de tre mindre kirkelige Forslag, der ikke ere først paa Dagsordenen, for at være Lovforslag, der følge det Spor i Retning af Udvikling af Lovgivning paa det kirkelige Omraade, som vi have været i siden 1849. Jeg anser det for et godt Forslag, som den ærede Kultusminister har fremsat her, til en ny Lov om Valgmenigheder. Jeg anser det for hensigtsmæssigt at kodificere, opsamle de forskellige Bestemmelser, som angaa dette Forhold, i en enkelt Lov. Den ærede Minister har Ret i, at for Menigmand omkring i Landet, som skal handle efter saadanne Love, er det en Fordel, at alle Bestemmelser i saa Henseende ere samlede paa eet Sted, og den yderlige Udvikling, han giver af selve Sagen i dette Lovforslag, finder jeg ogsaa at kunne give min Tilslutning, for saa vidt den ikke bestemt afhænger af det ene Lovforslag, som jeg tillod mig at nævne. Det dertil sig i høj Grad sluttende Lovforslag om Brugen af Kirkerne anser jeg ogsaa for at være et godt Lovforslag. Jeg sad paa Rigsdagen, da Loven om Valgmenigheder i 1868 blev givet, og jeg var af dem, der forment, at det var strenge Bestemmelser, der den Gang bleve indsatte i denne Lov, og som gik ud paa, at der til enhver Tid skulde opføres Kirker til Brug for de enkelte Valgmenigheder. Jeg nævner kun dette ene Spørgsmaal som Eksempel. Det har, som man ser her, haft til Følge, at der er rejst mange Kirker om-